

Olv.: Bölcs 12,13.16-19 – Róm 8,26-27 – Mt 13,24-43

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves testvérek! Elmélkedésemben az elmúlt vasárnapoknak az üzeneteit vettem sorra és arra figyeltem föl, hogy milyen szépen készítenek elő bennünket lelkileg vasárnapról vasárnapra, míg eljutunk ehhez a mai vasárnaphoz, amely Isten országának a titkával akar bennünket szembesíteni. A mennyek országa vagy az Isten országa vagy Krisztus királysága, sokféleképpen lehet ezt nevezni, nem ebből a világból való, de ebben a világban akar megjelenni és ezt a világot átalakítani Isten szándéka, Isten gondolatai szerint. Minket pedig ezek az elmúlt vasárnapok szépen készítettek fel arra, hogy ezen a mai vasárnapon el tudjunk gondolkodni azon, mit is jelent Isten országának a közösségéhez tartozni, hogyan tudjuk mi Isten országának a titkát megjeleníteni ebben a világban. Hiszen ez a kereszténységnek a küldetése, megjeleníteni azokat az értékeket, amelyek képesek a világ arculatát átalakítani, megjeleníteni az Isten országának a titkát.

Hát ma erre az üzenetre szeretnénk lelkünkkel odafigyelni és kérni az Isten kegyelmét, hogy képesek legyünk ezt a titkot felfedni a világ számára, amely értetlenkedik. Értetlenkedik az Isten titkát illetően, értetlenkedik a kereszténység küldetését illetően és egyáltalán szinte nem tud mit kezdeni azzal, hogy Isten a világtörténelem Ura.

Ez a mai vasárnap, ahogy hallottuk, ezen túl a nagyszülőknek a hivatását, küldetését állítja elénk. Ajánljuk fel ezt a szentmisét a nagyszülőkért. Bizony ebben az istentelenné vált világban mekkora ajándék azoknak az idős embereknek, nagymamáknak, nagypapáknak a küldetése, akik egy élet útjára visszatekintve egy csodálatos értékrendet tudnak megfogalmazni és meg is jeleníteni. Bizony ezért olyan fontos az ő szerepük, az ő küldetésük az unokák gondolkozásában, szemléletében az alakításában.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Az Isten országa üzenetében a világ sorsáról van szó, az Egyház sorsáról van szó és az egyes emberek sorsáról. Nekünk ezen a mai vasárnapon Jézus Krisztus Isten titkát is kinyilatkoztatja. Ha mi éber szívvel és jó füllel hallgatjuk az üzenetet, akkor megismerhetjük Istennek a titkát egy másik oldalról, mint amit eddig hallottunk vele kapcsolatosan. Hiszen a világ az Isten szántóföldje, a vetés az Isten vetése és a jóságos Isten, az irgalmas Isten egy új magatartásával jelenik meg előttünk: eltűri a rosszat.

Az Isten még azt is vállalja, hogy rossz gazdának tartsák az emberek. Hát milyen gazda az, akinek olyan a vetése, mint amiről ma hallottunk? Az Isten mindezt eltűri, és pontosan Istennek ez a türelme egy új igazságot fejez ki a számunkra, talán a legfontosabbat. Persze hogy az Isten jóságáról van szó, az Isten szeretetéről van szó, de ezzel hogy fér össze a gazdának ez a fajta magatartása?

Hát ez a mai vasárnap pontosan ezt a titkot bontja ki a számunkra, és nagy ajándék ez nekünk. Ez nagy ajándék minden ember számára, hiszen Jézus Krisztus amikor a tanítását elkezdte, ezekkel a szavakkal állt elénk: elérkezett az Isten országa, és ebben az újságban mindenkit hív

az Isten. Ez egy izgalmas kaland, ha így tetszik, hogy az ember Isten elgondolása szerint gondolkodjon el az életéről, értelmezze a saját életét, gondolkodjon el a közösségeknek, a különböző közösségeknek a történetén, az Egyházunknak is a történetén, hogy aztán ezt a Krisztus által elhozott Isteni üzenetet meg tudjuk jeleníteni ebben a világban.

És bizony igen nagy szükségünk van nekünk is, az Egyház tagjainak erre az isteni türelemre, Aki eltűri a rosszat, mert az Isten szeretete van valamiképpen a rossz problémájának a mélyén. Nem véletlen, hogy halljuk ezt az óvatos megnyilatkozást: ne szálljatok szembe a gonosszal. Ez nem felmentés az ember számára, hogy akkor nyugodtan teheti a rosszat, hanem felszólít bennünket a türelemre, és erről a pontról közelítjük meg a küldetésünket.

Kedves jó testvérek, az ember ebben a világban, ebben az ellentmondásos világban, talán még ezt is hozzá kell tennem, bizony nincs könnyű helyzetben az ember, hogy alkuatlanul képviselje a jót és a szeretetet. Tehát ezt a krisztusi igazságot kell kibontani a magunk számára: ne szálljatok szembe a gonosszal. Ami azt jelenti, hogy bizony igen nagy erőre van szüksége az embernek, talán még ezt is mondhatnám, hogy isteni erőre van szüksége az embernek ahhoz, hogy minden alku félretéve képviselje ebben a világban a jót, a szeretetet. Igazából ha nagyon őszinték vagyunk, erre csak az Isten képes és az az ember, aki Istenben vagy Istenből született újjá. Tehát ez egy olyan távlat, egy olyan perspektíva valóban, amihez Isteni erőre van szükség.

Tegnap mikor részletekben hallhattam miniszterelnökünknek az üzenetét Tusványoson, akkor eszembe jutott egy réges-régen megesett beszélgetésem miniszterelnök úrral, amikor megengedte azt, hogy elmondhassam, hogy én hogyan gondolkodom a politikáról ebben az ellentmondásos világban. Akkor azt fogalmaztam meg miniszterelnök úrnak, hogy véleményem szerint ebben a világban keresztény ember nem politizálhat. Megalkudtam, mondtam neki, és valahogy így próbáltam ezt a kijelentésemet értelmezni, hogy egy hívő ember, egy keresztény ember ebben a világban mint politikus a keresztény értékekből csak egyet-egyét képes jó esetben megjeleníteni a programjában, mert ellentmondásos ez a világ.

És ha a tegnapi beszédre gondolok, nagy örömömre szolgált, amikor a miniszterelnök úr azt az igazságot mondta ki, amit mi ebben a templomban is a húsvéti időszakban oly sokszor megfogalmaztunk magunknak, hogy a kereszténység húsvéti kereszténység. Az Isten országának a megvalósítására ebben a világban csak abban a tudatban képes az ember, ha húsvéti emberként fog neki ennek a programnak, vagyis Krisztus húsvéti titkában újjászületett ember képes erre a minden alku félretevő megnyilatkozásra. És úgy örültem, hogy tegnap ezt miniszterelnök úr így kimondta [2011-es alkotmányunk „húsvéti alkotmány”].

Nagy üzenet ez, talán nyugodtan azt is mondhatjuk, amiről szintén mi itt beszélgettünk, hogy az Isten országa, és mi azt szeretnénk, ha a keresztény Európa is, egy spirituális alapon újulna meg. Hiszen Európa a kereszténységben született, és ha azt akarjuk, hogy mi keresztényként tudjunk élni és keresztény küldetése legyen ennek a földrésznek úgy, mint ahogy évszázadokon keresztül volt, akkor ez a húsvéti misztériumban lehetséges csupán. És ez a misztérium valóban ezt jelenti, hogy nem a halál szolgálatában állunk, hanem az életet szolgáljuk, krisztustól megtanultuk. Halálmagból élet: Krisztus halálával győzte le a halált és szerzett nekünk új életet.

Tehát akkor, amikor mi ebben a világban Isten országát akarjuk megjeleníteni, akkor bizony nagyon oda kell figyelniünk az Isten türelmére. Ahogy előbb említettem, Isten szeretete van valamiképpen a rossznak a mélységében. Vagyis Isten az ő szeretetét abban a türelemben hordozza, amely megnyilatkozik ennek a világnak, e világ emberének minden egyes megnyilatkozásában. Micsoda szerencse ez, hogy így van, hiszen az Egyház élete az isteni

türelemnek a megjelenítése ebben a világban! Mert hiszen a rosszat valamiképpen le kell győzni, és nem mindegy, hogy hatalommal akarjuk legyőzni a rosszat vagy szeretettel akarjuk legyőzni a rosszat.

Az embernek a legnagyobb problémája az, a mi legnagyobb problémánk az, hogy mi rászorulunk, úgy, mint mindenki, az Istennek a végtelen türelmére, az Isten végtelen jóságára, mert időt ad nekünk, hogy az ő irgalmából és a jóságából újjászülve nap mint nap, minden nap újat kezdhünk. Pontosan ez az embernek a lehetősége, mert ha az ember nem így gondolkodik, akkor hatalommal akarja legyőzni a rosszat. És bizony ennek tanúi vagyunk a történelemben is, tanúi vagyunk az egyes emberek életében, tanúi vagyunk a mi emberi kapcsolatainkban is, hiszen azt, ami rossz, azt tüzzel-vassal igyekszünk irtani, mert azt gondoljuk, hogy kiirtható a rossz. Mert mi nem hiszünk a szeretet erejében, nem hiszünk a szeretet győzelmében úgy, ahogy ezt Jézus Krisztus bemutatta nekünk. Ne szálljatok szembe a gonosszal, merthogy a gonosz hatalommal legyőzhetetlen, a gonosz csak szeretetben győzhető le, ez a szeretet pedig az ember Istentől tanult türelmében rejtőzködik.

Ha most csak az Egyházunk történetét nézzük, az Ószövetségből született Egyház problémája az volt, hogy a zsidóságból megtértek magukat szent népnek tartották. Azok is voltak, Isten választott nemzete, de azzal, hogy a kör kitágult és a pogányok is ennek a keresztény közösségnek Isten felfoghatatlan szeretete folytán tagjai lehettek, ettől a pillanattól kezdve ez a fajta gondolkodás, a zsidókból megtértek gondolkodása ugye, hogy ők az Isten szent népe, mintha ők lennének az Egyházban a kiváltságosak. És bizony az Újszövetség Egyházában is újra meg újra találkozunk ezzel, mintha mi lennénk a világ kitüntetettjei azért, mert Krisztus népéhez tartozunk. Nem mi vagyunk a kereszténység elitje. Egyébként oly sokszor nem szívesen hallom azt, amikor a politikusok is beszélnek arról, hogy az elit, politikában eliteket emlegetnek. Azért, mert valaki vezető helyzetben van, attól nem elit, az elitnek más az ismertetője és másképpen kell, ha van ilyen, ebbe bekerülni.

Mindenesetre testvérek, a mi kereszténységünk nem az elitek közössége, a mi kereszténységünk azoknak az embereknek a közössége, akik Isten irgalmából élünk, Isten szeretetéből születünk újjá nap mint nap. És ez pontosan azt jelenti, hogy az Isten országa, amely ebben a világban kell, hogy megjelenjen, ez az Isten országa – az Egyház megjelenítése által elsősorban – az isteni türelem hordozója. Bizony ezen nagyon komolyan el kellene ma gondolkodnunk nekünk.

És hogyha magát a történetet nézzük, ugye a gazdától azt kérdezték, hogy menjünk, kitépjük a konkolyt? Nem, nehogy a búzát is kitépjék a konkollyal együtt, hagyjátok, hadd nőjön meg mindegyik az aratásig! Hát ez az Isten türelme, hagyjátok hadd nőjön mindenki az aratásig, és az aratás ideje számunkra nem ismert, és majd ott. Majd ott, mert az Isten nem aszerint létesíti a kapcsolatát velünk, hogy ma éppen jók vagyunk vagy éppen rosszak vagyunk. Mi az Istennek a szeretetgyermekai vagyunk, és szükségünk van arra, hogy valóban felnőjünk oda, hogy ebben a világban, hadd mondjam újra ki, mert ez nagyon fontos: ellentmondásos világban képviselni tudjuk az Isten türelmét. Mert ebben a türelemben jelenik meg az Egyház, és akkor tölti be küldetését ezen a földön, ha minden rosszal szemben hisz a szeretet végső győzelmében. És ez a győzelem mindenképpen az Isten türelméből bontakozik ki.

Testvérek, ennek a mai vasárnapnak ez az alapüzenete: a türelem, az Isten szeretete. Azt gondolom, hogy mindennél fontosabbnak tűnik ez az igazság, mert mindegyikünk ebből a türelemből újulhat meg nap mint nap, ennek a türelemnek köszönhetjük, hogy az Isten megbocsát, ennek a türelemnek köszönhetjük, hogy tegnap rosszat teszünk, de ma jót tehetünk. És a világ sorsa azon dől el, hogy az Isten népe ezt az értéket meg tudja-e jeleníteni

és el tudja-e hinni, hogy a szeretet a győztes, a szeretet a győzelem, a szeretetben újul meg az élet, újul meg az Egyház és újul meg a világ.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Ma Jézus Krisztus a tanításával a szeretetnek egy tárházát nyitja ki a számunkra: ne álljatok ellen a gonosznak. Gondoljunk arra, hogy Jézus mennyi ellentmondást viselt el az emberektől, és mégis ő a győztes, ő a Megváltó. A gonosszal harcba bocsátkozni – biztos, hogy vesztesek vagyunk, mert páratlan arzenálja van a gonosznak, saját életünkben nem egyszer tapasztaljuk meg a rossznak a hatalmát meg erejét, és ez lefegyverez bennünket.

Mindenesetre ma különösképpen is gondoljunk a nagyszülőkre, az ő nagyon fontos szolgálatukra. Ebben a mai világban kiemelt az ő szerepük.

Az elkövetkező napokban nagyon fontos ünnepek lesznek. Holnap Szent Kingának az ünnepe, mégiscsak egy magyar. Aztán kedden Szent Jakab apostol ünnepe, az idősebb Jakab ünnepe, az első vértanú az apostolok közül. Aztán szombaton Szent Mártának az ünnepe.

De ha visszagondolunk az elmúlt napokban több magyar vonatkozású egyházi megemlékezés is volt. Éppen Szent Hedviggel kapcsolatosan, ez is előjött tegnap a tusványosi beszédben, Vilniusnak a szerepe, azt is egy magyar királyasszony teremtette meg, azt a lehetőséget, amivel Vilnius az elmúlt évszázadok során mint lehetőséggel élhetett. És hát sok mindenki, Brindisi Szent Lőrincnek volt az ünnepe a héten, aki Csókakőn a török elleni harcokban a nagy animátor volt olasz létére. És hát ugye tegnap pedig a nagy Nándorfehérvári győzelemre emlékeztünk. Tehát nagyon bent vagyunk mi ebben a történelemben, és Istennek legyen hála, több a jó szerepvállalásunk, mint a rossz.

+ *Á L D Á S* +